

**CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

14 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

juducând fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Carabețchi Dumitru în numele inculpatului Ojog Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Ojog Ion xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.10.2020 – 09.12.2020;

Instanța de apel: 11.01.2021 – 03.02.2021;

Instanța de recurs: 09.03.2021 – 14.12.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Ojog Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.152 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3/1) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea de la Ojog Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Ojog Ion, la 04.07.2020, aproximativ ora 07:30, aflându-se pe plaja din Parcul Nistrean, or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, în urma unui conflict inițiat cu partea vătămată Raiu Cristian, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D1674 din 22 septembrie 2020 „fractura corpului mandibulei pe stânga fără deplasare cu edem al țesuturilor moi la acest nivel, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie”.

Acțiunile lui Ojog Ion, au fost încadrate în baza art.152 alin.(1) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penală, dar care a fost urmată de

dereglarea îndelungată a sănătății.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ojog Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, prin aplicarea art.70 alin.(3/1) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 17.10.2017, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, or, pedeapsa stabilită inculpatului nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise.

De asemenea, acuzarea menționează că, Ojog Ion a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 17.10.2017, la 1 an și 8 luni închisoare, iar prin aplicarea art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 3 ani, or, potrivit informației Biroului de Probațiune Chișinău, perioada termenului de probațiune este de la 01.11.2017 - 01.11.2020, iar, Ojog Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, în termen de probă. Astfel, instanța potrivit prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, la aplicarea pedepsei urma să adauge partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

Consideră că, circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Ojog Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3/1) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.85 alin. (1) Cod penal, lui Ojog Ion, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite lui prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 17 octombrie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma analizei materialelor cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat

probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ojog Ion în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță priplit a conchis că în privința lui Ojog Ion sunt aplicabile prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul are antecedente penale, or, acesta a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe cale corijării, întrucât acestuia i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind noi infracțiuni cu intenție, din care considerent, instanța de apel a apreciat necesitatea casării parțial în partea stabilirii pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a reținut că inculpatul Ojog Ion a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 17.10.2017, la 1 an 8 luni închisoare, prin aplicarea art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite s-a suspendat pentru perioada de probațiune de 3 ani, iar potrivit informației Biroului de Probațiune Chișinău, perioada termenului de probațiune este de la 01.11.2017 - 01.11.2020. Astfel, Ojog Ion a comis infracțiunea, prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, în termenul de probă stabilit de către instanța de judecată, care i-a acordat posibilitatea de a se corecta, fără a fi izolat de societate.

În speță, instanța de apel a menționat, că prima instanță urma să aplice prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, și la aplicarea pedepsei urma să fie adăugată partea neexecutăta a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 17.10.2017.

În contextul dat, instanța de apel ținând cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, a conchis că prima instanță prematur a stabilit posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, justificat acestuia i sa stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare, iar prin aplicarea art.85 alin.(1) Cod penal, lui Ojog Ion, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutăta a pedepsei stabilite lui prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 17 octombrie 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Anume pedeapsa privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Carabețchi Dumitru în numele inculpatului Ojog Ion, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, deoarece apelul procurorului a fost greșit admis.

În motivarea recursului, argumentele avocatului se rezumă la faptul că instanța de apel nejustificat a exclus aplicarea art.90 Cod penal, întrucât la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de

examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, consideră că prima instanță corect a stabilit modul de executare a pedepsei.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că partea apărării a invocat în calitate de temeiuri pentru recurs, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, Colegiul penal lărgit atestă că, partea apărării își focusează argumentele recursului pe dezacordul cu modalitatea de executare a pedepsei cu închisoare, în opinia recurentului fiind necesară aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, așa cum a decis prima instanță.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a judecat și a admis apelul părții acuzării, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea

excluderii aplicării prevederilor art.90 Cod penal, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Ojog Ion, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 17.10.2017, în baza art.191¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, la pedeapsa de 1 an 8 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal lărgit notează că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că aflându-se în perioada de probațiune, inculpatul a comis o nouă infracțiune cu intenție, și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunii respective, instanța de apel corect a apreciat și motivat iraționalitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal lărgit conchide asupra temeiniciei soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului.

Mai mult, deși recurentul a susținut că instanța de apel în mod eronat a raportat

circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual penale, acesta a eșuat a prezenta care anume prevederi legale au fost eronat aplicate ce a dus la stabilirea unei pedepse greșit individualizate, or, esența prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, acordă posibilitate doar instanței de judecată de a stabili o pedeapsa echitabilă anume reieșind din circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte, în vederea aplicării eficiente a prevederilor art.6 CEDO.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Carabețchi Dumitru în numele inculpatului, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Carabețchi Dumitru în numele inculpatului Ojog Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Ojog Ion xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie